

Creative Court

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap heeft in haar voornemensbrief van 10 juni 2020 de mogelijkheid geboden om te reageren op eventuele feitelijke onjuistheden in het advies van de Raad voor Cultuur van 4 juni jl. De reactie van Stichting Creative Court (hierna: Creative Court) is voorgelegd aan de raad, met het verzoek om te bezien of deze aanleiding geeft het advies over de aanvraag te herzien. In dit aanvullende advies reageert de raad op de gemelde feitelijke onjuistheden. Andere reacties dan feitelijke onjuistheden laat de raad buiten beschouwing.

Creative Court vecht de constatering aan dat zij niet zou beschikken over de noodzakelijke voorzieningen die talent- of genreontwikkeling mogelijk maken. De instelling zegt te kunnen beschikken over voorzieningen van partners. Ook zou de instelling wel degelijk een presentatiegarantie kunnen bieden aan de deelnemende studenten. Zij schrijft: 'De overhandiging van de publicatie en de tentoonstellingen vinden plaats op een door de studenten gekozen locatie.'

Met deze aanvullingen is volgens de raad niet overtuigend weerlegd dat aan alle deelnemers aan de talentontwikkelingsprogramma's daadwerkelijk voorzieningen ter beschikking staan. Noch uit de aanvraag, noch uit de reactie wordt duidelijk hoe de verhouding met de partners is vastgelegd en waaruit de structurele samenwerking bestaat.

Daarnaast stelt Creative Court dat talentontwikkeling wel degelijk een kernactiviteit is. Zij beargumenteert dit onder verwijzing naar de drie pijlers waarop het activiteitenprogramma van de instelling berust: 'talentontwikkeling is een cruciale component van de derde pijler'.

Deze argumentatie bevestigt de visie van de raad dat het ontwikkelen van talent bij Creative Court is ondergebracht in een groter pakket aan activiteiten.

Tevens bestrijdt Creative Court de kritiek dat de talentontwikkeling in het algemeen en de inbreng van de instelling hierbij niet concreet genoeg zijn weergegeven in de aanvraag. Daartoe verwijst zij naar de beschrijving van de fotografiemaster die de instelling samen met de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten organiseert.

De raad erkent dat de bijdrage van Creative Court aan dit traject wel degelijk gedetailleerd is geschetst. Maar in zijn advies noemde hij nu juist dit programmaonderdeel omdat het wat hem betreft een uitzondering is: 'Er wordt één 12-weeks programma beschreven', stelt de raad met de nadruk op 'één', daarmee implicerend dat van de *overige* ontwikkeltrajecten onduidelijk blijft hoe die precies zijn opgezet.

Hetzelfde geldt voor de personen die verantwoordelijk zijn voor de inhoudelijke begeleiding. De raad stelt dat uit de aanvraag niet duidelijk wordt wie dit zijn. De instelling stelt daar tegenover dat de naam van de oprichtster annex *spin in het web* wordt genoemd, alsmede van een van de begeleiders van één specifiek project. Ook hier blijft onduidelijk of deze persoon betrokken is bij de talentontwikkeling in het algemeen, of slechts bij dit project in het bijzonder, en wie er verder als talentontwikkelaars bij Creative Court actief zijn.

De door de raad geconstateerde beperkte zichtbaarheid van de instelling, tracht Creative Court te weerleggen met het noemen van enkele wapenfeiten. Hoewel de raad de nationale en internationale uitstraling van deze programma's ziet en waardeert, blijft hij op het standpunt staan dat het nationale belang van Creative Court als geheel te beperkt is om een plek in de BIS te rechtvaardigen.

Ten slotte bestrijdt de instelling de constatering van de raad dat er door medewerkers regelmatig structureel zou worden overgewerkt. Het blijkt in de praktijk om één werknemer, in casu de directeur, te gaan. Zij beschouwt dit als een manier om haar personeel naar behoren te kunnen honoreren.

De raad vindt dit een mooie geste, maar houdt staande dat dit risico's kan opleveren voor de bedrijfsvoering als geheel.

Conclusie

De Raad voor Cultuur ziet in de reactie van Creative Court geen aanleiding zijn advies te herzien.